

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan, izveniši ponedeljke in dneve po praznikih, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za celo leto 16 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za celo leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za en mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. za mesec, 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština iznaša. — Za gospode učitelje na ljudskih šolah in za dijakove velja znižana cena in sicer: Za Ljubljano za četrt leta 2 gld. 50 kr., po pošti prejemati za četrt leta 3 gld. — Za oznanila se plačuje od četiristopen potit-vrste 6 kr., če se oznanilo enkrat tiska, 5 kr., če se dvakrat in 4 kr. če se tri- ali večkrat tiska.

Dopisi naj se vose frankirajo. — Kokopisi se ne vraščajo. — Uredništvo je v Ljubljani v Franc Kolmanovej hiši št. 3 „gledališka stolba“. — Opravništvo, na katero naj se blagovoljivo pošiljaš naročila, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne reči, je v „Narodni tiskarni“ v Kolmanovej hiši.

Zaradi denašnjega praznika izide prihodnji list vtorek.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“.

Dunaj 1. febr. Jutranji listi poročajo, da je ruski odgovor na zadnjo noto Andrassyjevo došel. Rusija sprejema prav prijazno popolnem avstrijske terjatve in izreka, da bodo mirovna preliminarija še le potem definitivna, kadar jim Evropa pritrdi.

Atene 1. febr. Zbornica je vladi izrekla popolno zaupanje, in jo je pooblastila, interesom Grčije primerno postopati.

London 31. januarja. V spodnji zbornici je Northcote odgovarjal, da, kar on ve, premirje nij še podpisano. Rusi prodirajo na jug. — V zgornji zbornici je Derby rekel, da Gorčakov ne more pojasniti, zakaj se podpisanje premirja odlašajo. Videti je, da nij samo Turčija kriva. Rusija nij nasvetovala, naj diplomacija odobri zasedenje Carigrada, niti nij bilo nasvetovano, Carigrad skupno zasesti.

Cetinje 30. januarja. Denes so vzeli Črnogorci utrjeni otok Branjevina, sedež prejšnjega črnogorskega škofa, ujeli so en tabor Turkov, priplenili 4 kanone, dosti živeža in streliva.

Carigrad 30. januarja. („Pr.“) Rusi se bližajo Carigradu. Oni so pri Burgasu do Črnega morja in pri Rodostu do Marmora morja uže prišli. Telegrafska zveza z Varno je pretrgana.

Trnovo 29. januarja. Ruska armada počasi svoj marš na cesti proti Carigradu nadaljuje. Pri Bujuk-Bulaniku so Rusi dva tabora turške vojske ujeli. Turški komandant je rekel, da je premirje, da neče vojevati. Ruski poveljnik o tem nij hotel nič slišati, temuž zajél 800 mož, dva kanona in 40 konj. Veliki knez je razglasil oficirjem prepoved, vojakom ničesa o mirovnih sklepanjih pripovedovati.

Vojska.

Ruska vojska se vedno bolj bliža Carigradu. Privaten telegram dunajskega lista uže pravi, da je na dveh krajih morje doseglja. Bog jej dali na dalje neomejeno srečo — na srd in jezo našim Magjarom in nemškutarjem in Slovanstvu na slavo!

Iz Belgrada se tudi denes poroča, da Srbi povsod napredujejo z vojsko. Polkovnik Zdravković je obkolil mesto Belgradčik, katero mesto brani 2000 Turkov. Polkovnik Lješanin je vzel Vučji trn. Horvatović je Kumanovo zasél.

Dalmatinski „Nar. list“ priobčuje sledeči telegram iz Knina: „Predvčeranjem so Turki napali dve hiši, ki ste jih dale sôzidati angleški dami Irby in Johnston na avstrijskih tleh za begunce. Hiši so oplenili in požgali. Škode je 3000 gld. Begunci so brez vse pomoči.“

O zadnjem hrabrem činu ruskih pomorščakov se poroča: Generalni pobočnik Arkas brzojavlja to le: Parnik „Konstantin“, ki je bil poslan ogledovat kavkaško obalo in morje okolo Batuma, je odplaval 22. jan. od Sebastopolja, prispel 24. jan. po silnem viharji pred Suhum, ter je v noči na 26. jan. prijel mesto Batum, kjer je bilo sedem turških velikih bojnih ladij v pristanišči. Kapitan Makarov se je Batumu doblizal na štiri milje, ter je odposlal dva torpedo-kutra pod poveljstvom leitenantov Zacareni in Stešinskega. Ta dva sta spustila proti velikemu turškemu parobrodu, ki je bil na straži, dva torpeda, katera sta, kakor poroča Makarov, popolnem zadela sovražnikovo ladijo in jo takoj potopila. Površina morja je bila polna kosov razbitega parobroda ter zaradi teh nij bilo mogoče rešiti pomorščakov turških. Ko sta se kutra povrnila zopet h „Konstantinu“, odjadral je Makarov, kakor mu je bilo ukazano, poleg obale proti Samsanu, ter se je 28. jan. vrnil v Sebastopolj.

Ministerska kriza.

Z Dunaja 31. jan. [Izv. dop.]

Še smo brez novega ministerstva in tudi menda še nekaj časa ostanemo. Cesar je samo Rechbauerja in barona Kellersperga zaslišal v posebnih avdijencah, potem pa nikogar več, niti iz poslaniške niti iz gospodske zbornice. Počakal bode baje na izid colne debate v ogerskem državnem zboru, potem pride Tisza in še kak ogerski minister na Dunaj, in se bodo novi pogovori začeli. Misli se pa, da bodo Ogri nekoliko popustili glede colnega tarifa, nekoliko pa večina tukajšnjega parlamenta, in da se pretrgana nit na ta način zopet za nekaj časa skupaj zveže. K mnogim drugim zmešnjavam prišel je v poslednjem času sklep občenega zbora nacionalne banke, ki je ravno nasproten sklepom našega in ogerskega državnega zbora, kar se tiče dveh podgubernatorjev, katera hoče banka izvoljena imeti, vladi pa ju hčeti imenovati. Nacionalna banka se iz početka nij htela udati, da bi iz starega avstrijskega zavoda zdaj naenkrat se morala na pol pomagjariti. Bil je vedno tih boj mej direkcijsko in vlado. Ogri so poskušali svojo banko si ustanoviti, a denarne moči so jim manjkale, in niti na Angleškem niti drugod se nijso našli kapitalisti, da bi za Ogersko svoj denar riskovali. Tedaj so končno segli po naši uže obstoječi nacionalnej banki, in naša vlada je res tako dobra bila,

da se je tudi v tem vprašanji Ogrom podala. Zmagala je sicer tačas v državnem zboru z malo večino, pa si ravno s to zmago svoje stališče najbolj podkopala.

In tako stojimo pred celo kopo nerešenih vprašanj, in nikdo ne ve, kako se bodo dala rešiti. Lehko mogoče, da tudi ministerstvo Tisza pade in da takraj in onkraj novi močje nastopijo. In to bi menda najboljše bilo za Avstrijo!

Naši avstrijski interesi na jugu.

(Spisal Kr)

V teku sedanje rusko-turške vojske so se interesi naše države, kot uzroki njene politike, tolikrat in na tak način poudarjali, da se mi ne zdi nepotrebno, nekoliko posvetiti te avstrijske interese in s tem odkriti vse hinavstvo in zvijače, s katerimi so naši Nemci in besni Magjari motivirali zaželeno vojsko Avstrije proti Rusiji, misleči, da s tem prvi rešijo svoje gospodstvo nad slovansko večino naše monarhije, poslednji pa še vrh tega svojo eksistenco.

Razmatrajoči omenjene interese pa moramo ločiti prvič celo monarhijo kot njihov subjekt, potem vladajoče stranke in nezadovoljno slovansko večino; in pri vseh — politične in gospodarstvene interese.

Pri političnih je najprvo gledati na geografično lego naše monarhije in onih dežel, katere so zdaj objekt delovanja vojujočih in diplomatujočih držav, namreč dežel na balkanskem poluotoku.

Geografična lega naše monarhije je taka, da bi ona morala z vso silo delati na to, da si pridobi ves balkanski poluotok, izveniši Peloponez.

Ta pridobitev bi Avstriji uže s tem veliko veliko koristila, ker bi potem na jugu državna meja povsodi segala na morje.

Morje je namreč najboljša naravna meja vsakej državi. Po pridobitvi balkanskega poluotoka bi bila naša država na jugu bolje zavarovana, kakor jo zdaj čuva Dunav, Sava in Kolpa, in neprimerno boljše, nego jo varuje gorovje proti Bosni in Hercegovini. Jeden del naše monarhije, t. j. Dalmacija, pa je tako eksponiran, da bi ga Avstrija nikakor ne mogla braniti in ohraniti, ako bi na balkanskem poluotoku vzrastla močna država, kajti težnja te države bi bila vedno ta, da bi ona pri vsakej priliki poskušala nam vzeti Dalmacijo in tako razširiti do morja svoje meje.

Dalmacije pa naša država ne more in ne sme na nikakoršen način spustiti iz svojih rok, kajti, ako bi se to zgodilo, bila bi naša država potisnena od morja in primerno v takem položaji, v kakoršnega je bila Rusija pahnena vsled pariške pogodbe, o katerej Rusi sami pravijo, da je največje vseh zél, katera so

Rusijo zadela v teku tega stoletja. Osvojitev celega balkanskega poluotoka bila bi največji dobiček, kateri je za Avstrijo mogoč v orientalnem vprašanju. A našim Nemcem in Magjarom se imamo zahvaliti, da o tem niti sanjati ne smemo.

Na dalje bi Avstrija pridobila veliko dežel, in če se naši Nemci na glavo postavijo in še toliko dokazujejo, da bi pridobitev novih dežel Avstriji nič ne koristila, da bi te pasivne dežele naše finance celo oškodovale, vendar je to uže star aksiom, da država, katera pridobi nov teritorij, s tem pomnoži svojo moč. „Gebietserweiterung ist Machterweiterung“, to je uže od nekdaj in do Adam Smitha celo jedini politični aksiom.

Nadalje bi Avstrija razširila svoje morske obale, dobila veliko dobrih luk, in zgodovina vseh časov nam kaže, da so države, katere so imele veliko morskih obal in dobrih luk, hitreje in krepkeje razvijale svoje moči, kakor one, katere so bile potisnene od morja. Za izglede naj mej drugimi navedem: Fenicijo, Atene, Kartago in današnjo Anglijo — poleg Rusije jedino svetovno moč.

Končno bi Avstrija s temi deželami tudi pridobila veliko vojakov za svojo obrambo in zadnja turška vojska nam je pokazala, da bi vstrajnost in pogum bosenskih in hercegovinskih vstašev in Srbov, kakor tudi nezasišana hrabrost črnogorskih sokolov Avstriji ne bila na kvar.

V gospodarstvenem obziru bi naša država toliko pridobila, da manj strastni dunajski časniki sami pripoznajo, da bi Avstrija morala gledati na to, da si zopet pridobi ondotne dežele, katere so uže po svoji geografski legi naravni konsumenti avstrijske industrije.

Avstrija, vsaj njena cislejtanska polovica, je industrijalna država, vsaka taka država pa ima nalog pridobiti nove konsumente, ali pa konsumcije dosedanjih povečati; Avstrija je glede balkanskega poluotoka ravno nasprotno delala. Po končanej krimske vojski so vsi ondotni kupci svoje blago dobivali iz avstrijskih fabrik, avstrijsko blago, posebno dunajsko, je tam doli tako slovelo, kakor sedaj pri nas angleško. A Avstrija nij gledala na to, da bi bila ohranila te dežele svoje trgovini, temveč se je vedla tako, da se je Angležem in Francozom, se ve da po velikem trudu, posrečilo, uničiti ondotno našo avstrijsko trgovino. Avstrija se tudi nij brigala za to, da bi bila uže prej izboljšala stanje onih dežel, iz katerih je nijso izpodrinili Angleži, nij jej bilo mar, da bi bila silila Turčijo, da ne bi bila s svojim nezasišanim gospodarstvom uničevala gospodarstveni razvoj onih krajev, da si je mogla kot njihovi producent to zahtevati. Kajti, vsak producent mora gledati na to, da njegov konsument denarno napreduje, da vedno bogatejši postaje, ker čim bogatejši in umnejši je konsument, temveč potrebuje izdelkov producentovih.

Kdor ne verjame tega, naj v tej zadevi primerja našega bohinskega kmeta pa kacega Dunajčana.

Ko bi Avstrija bila pridobila vse te dežele in jih sebi incorporirala, bi bila s svojo upravo pospeševala razvoj ondotnih prebivalcev, jih rešila iz sedanje bede in sedanjega siromaštva, ter bi tako našej trgovini bolje pomagala, kakor s 3. ali 4. posojenimi milijoni, in poleg industrije tudi sebi bolje, kakor z novim dohodninskim davkom.

Nadalje bi bila Avstrija tudi s tem veliko

pridobila, da bi se, po izdelanji železnic in po zvezi, notranje Evrope z egejičnim morjem oziroma z Malo Azijo, svetovni promet mej Azijo in Evropo obrnil čez Avstrijo in tudi s tem bi njene železnice veliko več pridobile, kakor jim more pomagati pičla državna podpora.

Tudi v gospodarstvenem obziru ima Avstrija svoje uzroke, da se na balkanskem poluotoku odstrani turška krutost, da se tam uvedejo take nove uprave; kakošnih smemo zahtevati od vsake civilizirane države; nikakor pa ne more biti njen posel ta, da bi se podala v boj za gnjilo Turčijo, da bi pomagala ohraniti turško krutost, katera je toliko časa trla nesrečne prebivalce onih krajev.

Kaj pa Nemci in Magjari? Ti, se ve da, se bojé, da bi se v Avstriji ojačil slavjanski element in jim izvil iz rok državno krmilo, in ne imajoči za svoje zahteve družih argumentov, vedno trde, da Avstrija nikdar ne sme sodelovati z Rusijo, da je, kakor je pisala „N. Fr. Presse“, nalog Avstrije le ta: Slovane doma in zunaj monarhije na steno pritiskati.

Oni vedno trde, da bode Rusija, kadar uniči Turčijo, segla po Avstriji, in šestokrat navajajo prenačljivi Fadejevlev izrek: „pot v Carigrad vodi skozi Dunaj“, v dokaz, da je Rusija naravni sovražnik Avstrije, kar nij res.

Koliko veljave ima to njihovo grozjenje, to nam kaže zgodovina. Sedemletna vojska, delitev poljske, posebno v letih 1812, 1813 in 1814, leto 1849 in ponižanje ogerskih upornikov s pomočjo Rusije, vse to nam očitno dokazuje, da Rusija nij toliko nevarna Avstriji, kakor neka druga sosedna država, ki je uničila naš vpliv v deželah, katere so naši „Nemci“ radi svojo doméno imenovali.

In avstrijski Slovanje? Njihove težnje so vsem znane. Oni se radujejo, da je prišel čas maščevanja nad Turki, da se oproste naši slovanski bratje na jugu in da se deloma uteljuje naša domovina.

Naši nemškutarji torej nehčejo slavjanskih dežel. Njim je bolj pri sreci njihovo gospodstvo, in da bi celo bilo na kvar celokupnosti. Kaj jim je mar, če se okrepi in ojači Avstrija, vsaj potem, ko bi se uvedla enakopravnost vseh narodov, nemajo „nikakoršnega“ interesa na daljšem njenem obstanku. A celo monarhijo, in ž njo identično dinastijo, to silijo gori navedeni interesi, pomnožiti svoje moči, in s tem osigurati svojo svetovno veljavo in na zadnje svoj obstanek; in v popolnem soglasji ž njima slovanska večina naše države iz vsega srca želi, da bi jenjala štiristoletna krivica, katera se godi našim nesrečnim slovanskim sorodnikom na jugu, da bi se oni končno rešili turškega jarma, da bi si pomagali iz sedanjega žalostnega stanja in da bi jim vzrastla svoboda iz prolite krvi.

Magjari hoté na Ruse.

Ko je začela zadnje dni zopet Anglija močnejše se sabljo rožljati, odmeva tudi iz Magjarije srditeje azijatska jeza tega rodú, tega kola v mesu slovanskem, živjše kipeti. Vse magjarske novine propovedajo, da mora iti naša monarhija na vojsko proti Rusiji. „P. L.“ pravi na priliko: „V ruskih mirovni uvetih je napoved vojne našej monarhiji obsežena. Vojevanje naše monarhije je potrebno za brambo proti ruskej sili. V Srbijo in Rumunijo moramo vmarširati.“ Drug magjarski list, „Elle-

nör“, piše: Rusija hoče rusko državo na jugu ustanoviti; njeni uveti miru prerezujejo nit našim životnim interesom. Andrassyjeva politika za tak slučaj vojne nij izključila. Če jo zdaj z jednim zaveznikom z ugodnejšimi razmerami začnemo nego prej, je taka politika vspešna. Zopet drug list, „Naplo“, pojavka: „Zakaj nijsmo šli po turških zmagah pri Plevni v vojsko?“ „Hon“ meni, da Rusiji tributna Bulgarija nij mogoča, dokler je Andrassy vnanjih stvari minister.“

Temu tuljenju magjarske družine nasproti bi bilo treba od vseh strani avstrijskega Slovanstva spodobno odgovarjati in zopet na kosmata ušesa zavpiti: Osvobojenje Bolgarov in Srbov nikdar nij proti našim avstrijskim interesom. Zato se noben avstrijski Slovan ne bode ogrél, da bi šel v boj z Magjarom proti svobodi Srbov in Bolgarov, proti velicemu junaškemu bratu, osvoboditelju Rusu! Kar je morda magjarski posebni interes, to nij interes monarhije.

Magjari bi se morali dati podučiti, za kaj tu gre. Gladstone priobčuje te dni članek, v katerem pravi: „Dolžnost onih, ki so zunaj boja, je ta, domisliti se, da je vprašanje, o katerem se ravna, vprašanje tlačanih narodov“. To je stališče moža vredno. Ako pa se Magjari ne morejo na tako stališče postaviti, ako mislijo, da je njih obstanek odvisen od robstva in tlačenja iztočnih narodov, potem — nijso vredni, da živé.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 1. februarja.

O *ministerske* krizi govori naš članek, izviren dopis iz Dunaja v današnjem listu sprejda.

Dunajska oficijozna lista „Presse“ in „Fremdenblatt“ poročata, da je Andrassy izročil ruskej vladi noto, v kateri je rekel: Avstro-Ogerska prizna Turčiji pravico pogodbe v svojem interesu delati, ali mora smatrati pogodbe v Kazanliku, kolikor se obstoječih pogodb in avstrijsko-ogerskih interesov dotikajo, kot neveljavne, dokler se nove pogodbe s signatarnimi velevladmi ne naredé. (Kakor je iz našega prvega telegrama vidno, je modra ruska diplomacija na to noto uže tako odgovorila, da so uničena vsa upanja nemškutarskih Slovanov, ki so jih stavili na posledice te note. Ur.)

Vnanje države.

Iz Londona 30. januarja se telegrafira „N. Fr. Pr.“ „Iz zanesljivega vira se poroča: da sta Avstrija in Anglija identične note poslali v Peterburg ter ugovarjali zoper več ruskih uvetov. Da je mej Dunajem in Peterburgom nekaka nesložnost, trdijo denes tudi „Times“. S tem je razjasnjena sinočnja napoved Northcotejeva. „Daily Telegraph“ govori ob uže obstoječem tajnem sporazumku Rusije s Turčijo. Isti izvir pravi, da je grof Andrassy protestiral zoper določbe, tiče se Srbije in Črne gore, zoper raztegnjenje Bulgarije do Adrianopolja in zoper povrnitev Besarabije. „Times“ vedo povedati, da se prizadevanja Novikovega na Dunaji, da bi „majheno nesporazumljenje“ odstranil, doslej še nijso popolnem posrečila, da si preliminarije še nijso podpisane, da jih bode pak Turčija nedvomno sprejela. Kakor se istemu listu poroča, podpisali bodo preliminarije v Odesi. Položaj v Carigradu prouzročuje mnogo skrbij.“

„Glasnik“ zbornica je sklenila na skrivnem posvetovati se. Povsod po deželi so mej narodom demonstracije za vojsko. — Italijanska oklopnica „Sanmartino“ je prišla v luko Pyrius, kjer se še več ladij pričakuje.

Rumunska vlada je ukazala uže zdaj rekrute za 1879 izbrati in v orožji izuriti. Mar misli Rumunija uže na svetovno vojsko pripravljati se, ker zdaj ne neha oboroževati se?

Iz **Berlina** poročajo: Bismark si prizadeva dozdaj sporazumljenje mej Rusijo in Avstrijo vzdržati.

Iz **Rima** se javlja, da je papeževo zdravje zopet slabše postalo.

Dopisi.

Iz žavske okolice 31. januarja [Izv. dop.] Veliko važnost prihodnjih deželno-zborskih volitev izpoznavši, osnoval se je za slovenski Štajer v Mariboru provizoričen centralni volilni odbor, kateri naj bi po razpisani volitev iz vseh volilnih okrajev zaupne može v Maribor sklical, in ž njimi v sporazumljenji kandidate postavil. Odbor je res za časa svoje delovanje pričel in je tudi veliko vspeha obetal, kateri bi gotovo uže viden bil, da bi na cel odbor neka nemirna moč slabo ne vplivala.

Meseca decembra l. l. opozoril je centralni odbor v Mariboru nekatere celjske rodoljube, naj bi ti v Celji nekaj volilen shod sklicali, kamor bi zaupne volilce iz okolice povabili. Ta zbor se je tudi res sklical in vršil. Zbrani može so se pomenili, kdo naj bi se odposlal v Maribor, da bi pri izbiranji kandidatov celjski volilni okraj zastopil; dalje so izrekli enoglasno željo, naj bi se mej drugimi tudi na obče priljubljenega in odločno narodnega gospoda dr. Josipa Srnce oziralo. Kandidatov pa sami može niso odločevali, ker so to uže naprej centralnemu komiteju prepustili. Resultat tega volilnega shoda se ve da tudi v Mariboru nij neznan ostal. Kako pa smo se čuditi morali, ko smo nenadoma zaslišali, da so se v dunajskem „Vaterlandu“ kandidati proglašali in da je mej drugimi tudi gospod dekan Bohinec v zadnjem volilnem zboru v Celji za kandidata proglašen bil. Kakor uže rečeno, pa mi na našem volilnem shodu nikakoršnih kandidatov postavljali nijsmo, in zatorej se na naš volilen shod tudi nihče sklicavati nij mogel. Tukaj je tedaj le dvoje mogoče; ali se je v Celji na skrivnem še kak drug volilen shod vršil, za katerega pa še mi najbližnejši volilci vedeli nijsmo, ali pa si je kdo s proglašenjem naših kandidatov slab dovtip izmislil. Oboje bi bilo breztaktno in vse graje vredno ravnanje, ker kako bomo na tak način složni? Gospod Bohinec je bil takten dovolj, da je v „Gospodarji“ javno proglasil, da on nobene kandidate sprejel nij; a tudi to izjavljenje centralnega komiteja nij pripravilo, da bi bil to reč do korenine preiskaval. Celjski volilni okraj je ostal brez kandidata, kar nas žaliti more.

Ravno tako nas je iznenadil mariborski dopisnik v 24. št. „Slovenskega Naroda“, kateri vam mej drugim obeta, da bode prihodnjič vse kandidate razglasil. To je vendar preveč! Mi volimo dva poslanca, a dozda še niti za enega ne vemo, tudi naši zaupni može še nijsmo bili v ta namen v Maribor poklicani, pa vendar se bodo „prihodnjič“ mej vsemi tudi naši kandidati razglasili! Predno jih mi poznamo! Ozirati se je treba na naše želje. (Mi menimo, da naš mariborski dopisnik svoj „prihodnjič“ nij tako mislil; vsakako pa nujno prosimo: varujte se razdora. Ur.)

Domače stvari.

— (Volitve v trgovinsko zbornico.) Pri volitvah v kranjsko trgovinsko zbornico, ki so bile 30. in 31. jan., smo kranjski Slovenci, kljubu vsem starim zvijačam in posilnim manevrom protivaške klike in nje pomočnikov, v obrtniškem oddelku sijajno **zmagali**, z veliko večino. Naši kandidati so glasov imeli: g. Pakič 1742 glasov, g. Perme 1739 glasov, g. Horak 1738 glasov. Ti trije so torej voljeni, — zrno, okolo katerega vzraste zopet naša večina v trgovinske zbornici. Kandidati nemškutarjev so dobili: g. Peter Thoman 970 glasov, g. Doberlet 965 glasov, g. Rudholzer 964 glasov, torej propali. Zmagali smo narodnjaki z izdatno večino **772** glasov. V trgovinskem oddelku pa smo mi propali in so dobili naši kandidati glasov: g. Fabijan 120 glasov, g. Petričič 118, g. Sovan 117, g. Hren 116, g. Sajevec 116 glasov. Protivniki so dobili več, namreč: g. Kordin 155, g. Zenari 153, g. Dolenc 152, g. Schreyer 156, g. Lasnik 155. — Več kot 90 narodnih glasov nij bilo oddanih . . . ! — O teh volitvah še izpregovorimo. V rudarskem oddelku je izvoljen gospod Globočnik. Nemškutarji so bili tu postavili Vestenecka, a ta nij bil sposoben, ker ne izpolnjuje pravil zborničnih. Nij torej resnica, če „Laib. Ztg.“ pravi, da se je sam odpovedal. Moral se je odpovedati. — V oddelku velike industrije, kjer je celih 14 volilcev, so bili voljeni Bamberg (12), K. Lukmann (11), M. Krenner (z 9 glasovi).

— (Volitve v ljubljanski mestni zbor) se tudi zopet bližajo. Zapisnik volilcev je uže na magistratu v ekspeditu na javni razgled izpostavljen in more vsakdo pogledati, ali za sebe ali za svojega sovolilca, ali je pravilno vpisan ali ne, ter reklamirati do 28. febr. svojo pravico.

— (Slovensko gledališče.) V torek 5. februarja se bode predstavljala fina Görnerjeva vesela igra v 3. dejanjih „Srečni oče“, katera je zarad mnogih spletek in komičnih dialogov posebno zanimiva.

— (Narodna čitalnica na Vrhniki) napravi 3. februarja v dvorani gospoda Franca Kotnika besedo, pri kateri bodo Ljubljanski pevci sodelovali, s sledečim programom: I. petje, II. ples in III. mej plesom tombola. Začetek 1/28. uri zvečer, vstopnina 50 kr. K tej veselici uljudno vabi odbor.

— (Iz Zidanega mosta) se poroča, da se je odkrušila od pečin za štacijskim poslopjem velika skala in pala na cesto. Druge nesreče nij bilo, kakor da je bila cesta zaprta nekaj časa.

Razne vesti.

* (Plazovi.) Iz zgornjega Štajerskega se še vedno od raznih krajev poroča, da se sneg v velikih plazih posiplje z gor v doline. Pri Admontu je tri oglarje zasul. V gozdu pri Donersbachu je sneg zasul enega kmeta in dva hlapca. Nobenega nij moči izkopati. Drugi plaz je odtrgal z rebra hlev s 13tero glav živine in je vse vkup v dolino posul.

* (Bikov boj.) Ob ženitovanjske slavnosti španskega kralja, katera se je vršila v Madridu dne 26. m. m., so se mej drugim tudi bojevali, kakor je na Španjskem uže stara navada, biki s konji in ljudmi (pikadorji). Ena bik je pri tej priliki usmrtil osem konj in tudi nekov plemenit pikador, ki je tak boj imel za posebno čast, je malo ne izgubil življenje. Bik ga je namreč s konjem vrgel ob tla, pri čemer se je konj ubil, a jezdec je bil nekoliko ranjen.

Dunajska borza 1. februarja.

(Izvirno telegrafsko poročilo.)			
Enotni drž. dolg v bankovcih	64	gld.	45
Enotni drž. dolg v srebru	67	"	25
Zlata renta	75	"	30
1860 drž. posojilo	—	"	—
Akcije narodne banke	807	"	—
Kreditne akcije	232	"	—
London	118	"	35
Napol.	9	"	44
Č. kr. cekini	5	"	58
Srebro	103	"	30
Državna marka	58	"	30

Podpisani uljudno naznanja, da se je 30. jan. preselil ter ima zdaj svojo prodajalnico v

slonovih ulicah h. št. 11,

(Lukmanova hiša).

Z odličnim spoštovanjem

(35-1)

Josip Geba,

urar.

Tudi sprejem takoj kacega učenca.

Velika razprodaja

ostankov

ter najcenejše je na prodaj dobro izbrana

zaloga blaga

pri

C. Wannischu,

(10-9)

v Ljubljani, na mestnem trgu štev. 7.

Razpis

službe županijskega tajnika in služb županijskih stražnikov.

Razpisana je tukajšnja služba županijskega tajnika z letno plačo 520 gold. in prostim stanovanjem. Prosilci naj vložijo svoje prošnje do **21. februarja t. l.** pri tem županstvu. Dokazati imajo, da umó popolnem ustnemu in pismeno slovenski, nemški in italijanski, da so do sedaj pošteno živeli ter da poznajo županijsko uredovanje.

Prosti ste v tej županiji še sedežem v Sežani tudi dva mesti županijskih stražnikov z letno plačo tri sto in dvajset gold. za vsacega stražnika in s prostim stanovanjem. Prositelji naj v svojih prošnjah do **21. februarja t. l.** dokažejo, da znajo vsaj slovenski pisati, da umó i n-kaj italijanski govoriti, in da so do sedaj pošteno živeli.

Županijski urad sežanski

17. januarja 1878.

(32-3)

Prodaje se hiša,

novu zidana, z enajstimi sobami, vodnjakom, hlevom ter travnikom. Ker je baš tik Ljubljane, je prav primerna za kako strojarstvo, mlinarstvo, barvarstvo in za vsako tovarno, katerej treba vode. Cena jej je 7000 gold., ki se imajo takoj plačati. Letnih dohodkov prinaša po 600 gold. Določena pisna naj se pošilja pod naslovom: **g. France Wolf**, hišnikar v knežjem dvoru, gospodske ulice št. 14, v Ljubljani. (27-3)

25 gld.
plesna ali salon-obleka

pri

(22-3)

M. Neumannu,

v Ljubljani, v Lukmanovej hiši.

Dr. A. Plenka „Anticatarrhalicum“
proti vsakemu náhodu
sliznih mren

za otroke in odrasle ljudi.

(Z n. v. c. kr. patentom od 28. marejja 1861. l. zavarovano proti ponarejanji.)

Ta čaj, prirejen na znanstvenem temelji od najbolj zdravih zelišč in korenin, izvrstno deluje pri vseh náhodih sliznih mren v krlju, v sapniku in njega vejah, v pljuči, v želodeci in črevih, vrlo pomaga pri kataru v mehurju, v maternici ter nje nožnici, tudi ublažuje okrepiljujoč in kri čistec.

Dobiti je v Ljubljani: lekarna g. E. Birsehitza; v Gradi: lekarna „zum Mohren“ g. A. Nedveda, Murplaz, in lekarna g. J. Eichlerja, Leonhardstrasse. — Dalje v Mariboru: lekarna g. W. Königa; v Radgoni: lekarna g. C. Andriena; v Leobnu: lekarna g. Karla Filipeka; v Celovcu: lekarna g. Birnbacherja. (405-6)

Za dame!

Prave kite

iz zdravih človeških las od 60 do 100 cent. dolge, polne in debele, brez vlog in brez primišnja umetelnih las, da da se češčejo in peró. Za trajno in tresirano delo se jamči in cene so jako nizke, samo gld. 2.30 do gld. 5.

Naročbe na deželo se proti poprejšnji vpošiljati muštra, proti povzetju urno in rečno izvajajo in nedostatno se rado zamenja.

Da je za komoditeto čestitih dam priložnejše, ima podpisani tudi veliko zbirko **specijalitetnih las vseh barv in vrst.**

Dalje se tudi vsakovrstna lasna dela najcenejše izvršujejo in se stara za nova menjavajo.

L. Businaro, frizeur,
(400-7) kongresni trg, nasproti „kazine“ v Ljubljani.

Za dame!

Wilhelmov snežniški zeliščni alop

od zdravih pogorskih zelišč

za pljuča in prsi

po zdravniškem propisu prirejen, je najboljšo zdravilo pri obolenji dihalnih organov, pri kataru v krhiji in v sapnikovih vejah, bodisi akutnem ali kroničnem, potem pri bruhanji, hripavosti in vrtoglavici. Velike sekrecije sluznih mren v krhiji in v pljučih čudežno naglo ozdravi ter se bolnika, ki rabi

Wilhelmov snežniški zeliščni alop,

nikdar ne loti naduha.

Wilhelmov snežniški zeliščni alop obuja sluzne mrene v žolceci, umnoža apetit, napravi zaužite jedi okusne ter tako posebno pospešuje obče nahranjenje, s čemer se odpravljene vse nervozne bolezni, katere po največ izvirajo iz slabega mešanja krvi.

Wilhelmov snežniški zeliščni alop je od leta 1855 vse poskušni in povsodi dobro opravi, mnogo zdravniških izpričeval svedoči o njega izvrstnem, gotovem ter temeljitem delovanju, a jasen in največji dokaz o zdravilni moči ter priljubljenosti njegovej je ta, da se ga je prav mnogo razpečalo. (386-1)

Oni p. n. kupovalci, ki dobiti želé pravi moj izvrstni snežniški zeliščni alop, ki ga uže od leta 1855 napravijam, naj vselej jasno zahtevajo

Wilhelmov snežniški zeliščni alop.

Samo tedaj moj izdelek, ako je na steklenici ta moj pečat.

Kdor to zavarovalno marko ponaredi, bode kaznovan po zakonu.

Navod se pridodaje vsakej steklenici.

Zapečaten originalna steklenica velja 1 gold. 25 kr. ter se more vselej sveža dobiti pri izdelatelju samem

Fr. Wilhelm, lekarnar v Neunkirchenu,

Niže Avstrijsko.

Povezovanje računamo z 20 kr.

Pravi Wilhelmov snežniški zeliščni alop se dobiva samo pri mojih gospodih jemalcih:

Ljubljana: Peter Lassnik;

Beljak: Ferd. Scholz, lekarnar; Boican: F. Waldmüller, lekarnar; Borgo: Jos. Bettanini, lekarnar; Bruneck: J. G. Mahl; Briksen: Leonhard Staub, lekarnar; Celje: Baumbachova lekarna in F. Rauscher; Essek: J. C. v. Dienes, lekarnar; Frohnleiten: Vincenc Blumauer; Friesach: Anton Aichinger, lekarnar; Feldbach: Jos. König, lekarnar; Gradec: Wend. Trnkoczy, lekarnar; Gorica: A. Franzoni, lekarnar; Gospič: Valentin Vouck, lekarnar; Glina: Anton Hauk, lekarnar; Hall (Tirolsko): Leop. v. Aichinger, lekarnar; Inomost: Frane Winkler, lekarnar; Inichen: J. Stapp, lekarnar; Ivanc: Ed. Tollovič, lekarnar; Jaska: Aleks. Herzič, lekarnar; Celovec: Karel Klemenčič; Karlovec: A. E. Katkič, lekarnar; Kopriivnica: Max. Werli, lekarnar; Kranj: Karel Savnik, lekarnar; Knittelfeld: Wilh. Vischner; Kindberg: J. S. Karneič, lekarnar; Line: Frane v. Erlach, lekarnar; Maribor: Alojzij Kvandest; Meran: Wilhelm v. Pernwerth, lekarnar; Mals: Lud. Föll, lekarnar; Murau: Jan. Steyrer; Novo mesto: Dom. Rizzoli, lekarnar; Ptuj: C. Girod, lekarnar; Postojna: J. A. Kupferschmidt, lekarnar; Peterwarden: R. Deodato, dedič; Radgona: Caesar E. Andrien, lekarnar; Roveredo: Richard Thales, lekarnar; Slov. Gradec: G. Kordik, lekarnar; Trbiž: Eugen Eberlin, lekarnar; Trst: C. Zanetti, lekarnar; Vukovar: A. Kraiesovics, lekarnar; Vinkovce: Friederich Herzig, lekarnar; Varazdin: Dr. A. Halter, lekarnar; Zagreb: Sig. Mittlbach, lekarnar; Zader: N. Androvič, lekarnar.

Tuji.

31. januarja:

Pri Slonu: Rudolf iz Kamnika. — Stancer iz Krškega. — Plan iz Dunaja. — Stenovec iz Zagorja. — grot Lichtenberg iz Dolenjskega. — Rosenberg iz Gradača.

Kupiti želim

lovskega psa (prakhirhund) ter takovo psico, posamezno ali skupno. Oba imati biti jednaka, do brega majhenega plemena, prav bela, brez madežev, kratke dlake, obešenega repa, v starosti od 6. mesecov do 1. leta. (31-2)

Ponudbe prevzema administracija „Sl. Naroda“.

Znamenito!

Medicinsko-popularna razsodba o zdravih močeh ter učinkih

pravega

Wilhelmovega

antiartritičnega antirevmatičnega

kri čistilnega čaja,

utemeljena na resničnih dokazih.

Jedino mnogi dokazi ob izvrstnih učinkih gori imenovanega čaja proti skrnini in revmatičnim boleznim, kakor tudi vsečen sprejem in poraba mnogih umnih zdravnikov, navoli so nas do misli, tukaj izpregovoriti nekoliko besedij o tem važnem predmetu. Prav mnogo ljudi leto za letom obiskuje žveplene kopeji, da si olajšajo ali se osvobodijo skrnine ter revmatičnih bolezni in da se zares kakor v novo ustvarjeni vračajo domov. Dvojno torej morajo trpeti oni, katerim bodi-si premajhena denarna sredstva ali nemo-gočnost, ostaviti svoj posel ter ločiti se od svojih domačih, zabranjujo na isti način zdraviti se pri materi naravi; obsojeni so v večno trpenje. Ob tacem slučaju tedaj se je ta čaj uže često pokazal oblačnega ter je za tega delj velike vrednosti. Ta čaj ima poseben vpliv na mokrico, pot in kri bolnikovo, kar smo opazili pri kemičnem preiskavanju mokrice ter potu, in more vsak, ki ima skrnino ali revmatično bolezen ter rabi ta čaj, očevidno izpremembo, osobito v mokrici (katera se uže posle nekaterih dnij jame kačiti ter se naposled ob dnu zgosti, kamor se uležajo tudi vse dražilne snovi) opaziti sam, pri čemer se lahko ob enem tudi raduje dan za dnevem pojemajoče bolezni, katera napos ed izgine popolnem.

Baš tako uzročuje ta čaj (ako ga piješ predno greš spat) na koži nekakovo zbadanje ter pospešuje izmerno izparivanje, katero je za bolnika vedno prav lajševalno.

Vžitek tega čaja nij nikakor neprijeten, on ne obtežuje prebavljanja nego celo pri nekaterih osebah pospešuje odprtje. Tako smemo tedaj po pravici imenovati ta čaj novo in neprecenljivo zdravilo proti skrnini in revmatizmu ter za čiščenje krvi. (390-1)

Jedino pravi prireja

Franjo Wilhelm, lekarnar v Neunkirchenu.

Zavitek, razdeljen v 8 vzemkov, prirejen po zdravniku zapovedi, z navodom uporabi v raznih jezikih 1 gld., za kolek in povezovanje 10 kr.

Svarilo. Varovati se je nakupa ponarejanj ter naj zatorej vsak zahteva vedno le „Wilhelmov antiartritičen antirevmatičen kri čistilen čaj“, ker so priredki, ki slujo samo pod imenom antiartritičnih antirevmatičnih kri čistilnih čajev, jedino ponarejeni ter jaz vedno svarim pred nakupovanjem tacih.

Da ugodim p. t. občinstvu, poslal sem in imajo pravi **Wilhelmov antiartritičen antirevmatičen kri čistilen čaj** tudi

Ljubljana: Peter Lassnik;

Beljak: Mat. First; Borgo: Josip Bettanini, lekarnar; Bruck na Muri: Albert Langer, lekarnar; Bolcan: Franjo Waldmüller, lekarnar; Bruneck: J. P. Mahl; Belovar: Rud. Svoboda, lekarnar; Briksen: Leonhard Staub, lekarnar; Celje: Baumbachova lekarna in Franjo Rauscher; Cormons: Hermes Codolini, lekarnar; Celovec: Karl Klemenčič; Cortina: A. Cambruzzi; Deutsch-Landsberg: Müller-jevi dediči; Essek: J. C. v. Dienes, lekarnar; Josip Pobetzky, lekarnar; Fürstenfeld: A. Schröckenfuss, lekarnar; Frohnleiten: V. Blumauer; Friesach: O. Rausheim, lekarnar; A. Aichinger, lekarnar; Feldbach: Josip König, lekarnar; Gorica: A. Franzoni, lekarnar; Gradec: J. Burgleitner, lekarnar; Guttaring: S. Vatterl; Grubisnopolje: Josip Malich; Gospič: Valentin Vouck, lekarnar; Grafendorf: Josip Kaiser; Hermagor: Jos. M. Richter, lekarnar; Hall (Tirolsko): Leop. von Aichinger, lekarnar; Judenburg: F. Senekovitsch; Inichen: J. Stapp, lekarnar; Imst: Vilj. Deutsch, lekarnar; Ivanc: Ed. Tollovič, lekarnar; Karlovec: J. Benič, lekarnar; A. E. Katkič, lekarnar; Kindberg: J. Karneič, lekarnar; Kapfenberg: Turner, lekarnar; Knittelfeld: Vilj. Vischner, lekarnar; Kranj: Karl Savnik, lekarnar; Line: Franjo pl. Erlach, lekarnar; Leoben: Ivan Fejerschy, lekarnar; Maribor: Alois Quandest; Metlika: Alfred Matter, lekarnar; Mürzzuschlag: Ivan Danjer, lekarnar; Murau: Ivan Steyrer; Mitrovica: A. Kerstenovich; Mals: Ludvig Föll, lekarnar; Novo mesto: Dom. Rizzoli, lekarnar; Neumarkt (Stajersko): Karl Maty, lekarnar; Otocac: Edo Tomay, lekarnar; Postojna: Josip Kupferschmidt, lekarnar; Peterwarden: L. C. Junginger; Pliberg: Ivan Neusser, lekarnar; Požega: Ant. pl. Lagedüs, lekarnar; Prassberg: Ivan Tribuš; Ptuj: C. Girod, apoteker; Rottenmann: Franjo X. Hling, lekarnar; Roveredo: Richard Thales, lekarnar; Samobor: F. Schwarz, lekarnar; Sebenico: Peter Beros, lekarnar; Slov. Bistrica: Adam pl. Putkowski; Slov. gradec: G. Kordik, lekarnar; Jos. Kaligarišch, lekarnar; Strassburg: J. V. Corton; St. Veit: Julian Kippert; Stainz: Valentin Timouschek; Semlin: D. Joannovicz-a sin; Spljet: Venatio pl. Prazio, lekarnar; Schlanders: B. Würstl, lekarnar; Trst: Jak. Seravallo, lekarnar; Trient: Ant. Santoni; Trbiž: Eugen Eberlin, lekarnar; Vukovar: A. Kraiesovits, lekarnar; Vinkovce: Fried. Herzig, lekarnar; Varazdin: Dr. A. Halter, lekarnar; Zagreb: Sig. Mittlbach, lekarnar; Senj: Josip Accurti, lekarnar; Zader: N. Androvič, lekarnar; Zlatar: Ivan N. Pospisil, lekarnar.